

.....

direktora OPTIM AGRO distribucijske linije za područje jugoistočne Europe do komercijalnog direktora i člana Upravnog odbora AVENTIS-a. U tom razdoblju postaje i direktor tek osnovane, tada neformalne udruge proizvođača sredstava za zaštitu bilja za Hrvatsku, koja će se kasnije dobiti nazvati CROCPA.

U međuvremenu otvara tvrtku AGLON, koju vodi kao direktor sve do umirovljenja 2011. godine. Zar sam uistinu izgovorila tu riječ i zar će Željko Lončar ikada biti umirovljen u bilo kojem smislu? Ne, naravno! Poslovno je i dalje aktivan kao prokurist AGLONA.

Bio je aktivni sudionik domovinskog rata, zapovjednik voda i pripadnik Zbora narodne garde.

Član je inicijativnog odbora za osnivanje Hrvatskog društva biljne zaštite, aktivni sudionik Seminara biljne zaštite od kad je počeo na njih dolaziti sve do danas. Dionikom je svih događanja vezanih na Društvo, od sudjelovanja u raznim odborima, stručnim ekskurzijama, okruglim stolovima, radionicama. Znamo i pamtimo njegovu aktivnost na Seminarima u vrsnim i elokventnim izlaganjima uvijek na najvišoj razini, predstavljajući svoje ali nikada ne vrijeđajući druge. Aktivni sudionik u raspravama, na Skupštinama, ali i na svečanim večerama i plesnom podiju.

A privatno? Sretno je oženjen, otac triju prelijepih kćeri i djed četiri kraljice, unuke. Od pamtivijeka, uvijek i na svakom mjestu okružen je ženskim rodnom. Nema kućnog ljubimca, ima naravno ljubimicu, psa mješanku zaljubljen u njega kao i velika većina ženskog roda svih vrsta.

Biti čovjek unutar ljudske vrste nije baš i nešto i to može svatko, ali biti veliki čovjek, profinjeni gospodin, biti poštovan i voljen, to mogu samo pojedinci kao što je gospodin Željko Lončar.

Čestitamo na nagradi i želimo mu još puno Seminara i zajedničkog vremena.

prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

**Srebrna plaketa i povelja uz srebrnu plaketu mr. sc. Vladimiru Danon,
dipl. ing. agr. za dugogodišnje članstvo, stručni doprinos i
sveobuhvatnu stalnu potporu Društvu**

Dragi Vladimire, s velikom radošću primio sam vijest da Te je Hrvatsko društvo biljne zaštite odlučilo nagraditi za sve ono što si učinio za naše Društvo.

Jednako tako s osobitim zadovoljstvom prihvatio sam prijedlog da auditoriju kažem nekoliko riječi o Tebi, iako ono što ću izreći nije nepoznato i prisutnima nije ništa nova.

Mr. sc. Vladimir Danon, dipl. ing. agr., rođen je u Zagrebu 1949. na Svetog Nikolu. U Zagrebu je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Nakon završetka studija na Poljoprivrednom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, ratarski smjer, zaposlio se u Institutu za zaštitu bilja, Poljoprivrednog fakulteta Sveučilišta u

Zagrebu, 1976. U Odjelu za zoologiju kao stručni suradnik pod mentorstvom pokojnog akademika Milana Maceljskog bavio se proučavanjem štetnih organizama ratarskih kultura naročito štetnika šećerne repe, uljane repice i kukuruza.

Širom Hrvatske postavlja brojne poljske pokuse. Istražuje učinke novih insekticida radi izdavanja dozvole (dopuštenja) za primjenu na području Jugoslavije.

Uz navedeno, proučava i metode precizne primjene granuliranih i drugih oblika zemljišnih insekticida, o čemu kao mladi agronom u svom prvom javnom nastupu izvještava na 23. Seminaru iz zaštite bilja u Stubičkim Toplicama 1979. Bavio se je i proučavanjem sovica podzemljuša i zemljišnih štetnika, naročito onih koji štete u prvom dijelu vegetacije. Posebnu pozornost pridaje štetnicima uljane repice, repičinu sjajniku, osama listaricama, crvenoglavom buhaču, proljetnim pipama i pipi komušarici.

Višegodišnje proučavanje biologije, ekologije i mjera suzbijanja štetnika uljane repice rezultiralo je obranom magistarskog rada na Agronomskom fakultetu u Zagrebu 1984. Istraživao je i mogućnosti suzbijanja žitnoga balca i krumpirove zlatice kao i izravne i neizravne učinke insekticida na pčele.

U sklopu hrvatsko-američkog kontrapart projekta, proučavao je mogućnosti biološkoga suzbijanja kukuruznog moljca s pomoću parazitske osice *Trichogramma protiosum* kao i mogućnosti distribucije parazitskih jaja modelskim avionom, što je zapravo prethodnica današnjim dronovima.

Sudjelovao je u nastavi na predmetima aplikacija pesticida, entomologija i zaštita bilja.

Godine 1987. otišao je u Duhanski institut Zagreb, gdje je radio na štetnicima duhana, proučavao kemijske mogućnosti suzbijanja zaperaka duhana, proučavao utjecaj gnojidbe dušikom i natapanja na kakvoću lista duhana.

Tri godine kasnije prešao je u tvrtku Alfatek, gdje je radio na zastupanju izraelske tvrtke Makteshim-Agan.

Dvjetisućepetnaeste godine otišao je u mirovinu i od tada do danas formalno radi četverosatno radno vrijeme, iako je zapravo sav 100% u tvrtki.

Opus Vladimira Danona obuhvaća tridesetak znanstvenih i stručnih radova objavljenih u zemlji i inozemstvu. Već punih 40 godina rezultate svog rada iznosi na Seminarima iz zaštite bilja.

Kao stariji kolega pamtim Vladimirov dolazak u Institut u Kačićevu 9. Iako dijete s asfalta (otac mu je bio poznati agronom entomolog, a djed profesor prava, ban Savske banovine, akademik Marko Kostrenčić), od početka je prihvatio pravilo da u biologiji *gotovo uvijek više vrijede pokusi nego propisi*. Shvatio je da ispravno interpretirati rezultate pokusa možeš samo ako ih sam postavljaš, očitavaš i ako sam obrađuješ postignute rezultate.

Pokusi su bili brojni širom Hrvatske, što je zahtijevalo cjelodnevno, najčešće i višednevno izbivanje od kuće.

U to doba Vladimir je bio i veslač. Veslanja se nije htio odreći. Nije ni do dan danas. Oboje veoma uspješno spaja. Na terenu je još uvijek svakodnevno. Danas je uspješni poslovni čovjek, ekskluzivni zastupnik i distributer velikog broja važnih sredstava za zaštitu bilja. Postavlja sustave za navodnjavanje prema načelu kap po kap. Upravo tako kao taj njegov sustav i on sam djeluje uporno i daje plodonosne rezultate.

To su prepoznali i hrvatski proizvođači povrća koji su mu lani na 3. Seminaru o proizvodnji povrća „Hrvatsko povrće“, dodijelili povelju za izniman doprinos povrćarstvu.

Isto je i s veslanjem. Sa svojim veteranima postiže zapažene uspjehe u zemlji ali i u inozemstvu. Eto npr., jesenas je sa svojim kolegom u Velom Lošinj u brodicom na vesla osvojio prvo mjesto. Uz to, strastveni je jedriličar. Osobno sam prije pet šest godina po jakom jugu uza nj jedrio i strahovao od Raba do Velog Lošinja. Hvala Bogu da je drugoga dana na povratku puhao maestral.

S pokojnom suprugom, gospođom Smiljkom, odgojio je dvije kćeri, Saru - agronomku zaštitarku i Sašu (Keku) - šumarku.

Kao osoba Vladimir je dobrohotni altruist. Uvijek nastoji pomoći. Savjetom, sponzoriranjem prigodom tiskanja knjiga, stručnih časopisa (baš kao i sv. Nikola).

Dugogodišnji je sponzor naših seminara, ali i drugih sportskih, naročito veslačkih društava. Dobročinitelj je pojedincima.

Dobar je poznavatelj agronomske struke općenito. Učeci druge zaštiti bilja i sam je od njih puno naučio o toj najljepšoj i najstarijoj znanosti i kulturi.

Riječju, Vladimir je čovjek ogromne i široke kulture. Veliki znalac. Možda je zato i žestoki polemikar. I u tome je uspješan. Nikad se ne predaje. Stasom i habitusom ljudeskara, dušom i naravlju ljudina.

Dragi Vladimire, u ime HDBZ-a primi iskrene čestitke!

dr. sc. Zvonimir Ostojić, prof. emerit.

Brončana plaketa i povelja uz brončanu plaketu Petru Živkoviću za sveobuhvatnu i trajnu, stručnu i društvenu potporu Seminarima i Društvu

Kolega Petar Živković, dipl. ing. agr., rođen je 1960. u Novoj Gradiški. Oženjen je i otac dvoje djece. Klasičnu gimnaziju završio je u Požegi. Poljoprivredni fakultet, Voćarsko-vinogradarsko-vinarski smjer, upisao je 1978. u Zagrebu, i kao revan student, završio ga četiri godine kasnije. Marljivost u obrazovanju potvrđuje i činjenica da je u istoj školskoj godini (1967.) završio i prvi i drugi razred osnovne škole.

Nakon završetka studija 1. ožujka 1983. zaposlio se u PPK Kutjevo kao tehnolog punjenja vina. Dvije godine kasnije postao je tehnolog kompletne